

Paríž, to nie je len Eiffelovka a Louvre, ale hlavne mesto, na ktoré keď sa pozriete, z každej strany je iné. Chvíľu sa cítite ako v talianskych uličkách, kde maliari robia portréty a maľujú Paríž z rôznych strán, inde medzi bohatou štvrťou výškových budov ste ako na New Yorskom Manhattane a v černošskej štvrti Paríža ako v slušnejších uliciach Bronxu. Louvre vám trochu pripomína Egypt a potom je tam aj tá známa, hlavne v noci, romantická časť Paríža s Eiffelovou vežou.

Náš výlet začal 22 hodinovou jazdou zo Slovenska, ktorá nás všetkých dostatočne zmohla, ale zároveň sme sa už nevedeli dočkať, kedy sa konečne dostaneme do Paríža. Skoro ráno nás vysadil autobus rovno pod Eiffelovou vežou a prví nás privítali černosi predávajúci prívesky a blikajúce Eiffelovky. Štyri mohutné konštrukcie opierajúce sa o zem a končiace vysielacom nás svojou výškou 320m trochu prekvapili. Tisíce schodov, výťahy a tri vyhliadkové terasy, z ktorých nádhorne vidieť celý Paríž. Keď už všetci videli Eiffelovku zdola aj zhora išli sme sa pozrieť na Víťazný oblúk, z ktorých je tiež nádherný výhľad na celé mesto, ale hore sme sa nejako nedostali. Čakala nás prehliadka Paríža loďou po Seine, okolo katedrály Notre-Dome, videli sme aký je ten Louvre veľký, Musée d'Orsay, historické budovy a mosty. Na záver dňa sme sa vyčerpaní presúvali do Centre Georges Pompidou, múzea moderného umenia, kde sme sa stretli s neznámymi, ale aj známymi menami autorov, ako Jackson Pollock a jeho dielo Silver over Black, White, Yellow and Red a mnohých ďalších. Rozchod a hurá do hotela a postel'.

Ráno nám budíky po tvrdo prespatej noci zvonili až moc skoro. O ôsmej sme museli byť nastúpení pred autobusom a išli sme do Versailles. Cestou nám pani sprievodkyňa rozprávala históriu kráľov Ľudovítov, ich manželiek, mileníek a detí. Pred zámkom nás privítal veľký moderný fialový konský záprah s kočom a nádherná zlatá brána vchodu na nádvorie. Sochy, obrazy, bohaté lustre, drevené podlahy, vyzdobené steny a stropy nás sprevádzali celým zámkom. Legendárne francúzske záhrady zámku boli vidieť cez veľké okná, aj keď málo zakvitnuté, ale nádherné. Pri odchode sa k nám do autobusu dostalo pár černošských obchodníkov, ktorí okrem šatiek a malých Eiffeloviek predávali aj hodinky, náušnice, zapaľovače a lepoprelá z Versailles a Paríža. Odtiaľ sme vyrazili rovno do bohatej štvrte výškových sklenených budov. Moderný, zaujímavý dizajn týchto stavieb nás uchvátili a ani sme si neuvedomili, že je to stále Paríž. Čakala nás prechádzka po námestí, moderné sochy a pár street-artových obrázkov na zaplattených plochách aj s umelcom pri práci a nákupy. Z tohto moderného sveta sme sa vybrali do hrobiek pod Basilique St Denis, na ktorej sa zachovala iba jedna z dvoch pôvodných veží, mohli sme tu vidieť krásne náhrobné kamene. Ďalšou zastávkou bola bazilika Sacré-Coeur, vyvýšená nad Parížom s výhľadom ako z Eiffelovej veže. Na tento najvyšší vrch sa dá dostať okrem schodov aj lanovkou. Pár uličiek za bazilikou sme prišli do talianskeho sveta maliarov. Prechádzka a večera neďaleko kabaretu Moulin Rougea jeho známym červeným mlynom, nočný Paríž a hotel.

Ďalší deň bol o čosi náročnejší, pobalení sme sa usadili do autobusu a vyrazili sme smerom Notre-Dame. Nádherný gotický chrám na pozadí s východom slnka sa zdal ešte krajší. Pani sprievodkyňa nám porozprávala o Jane z Arku, architektonickom slohu Notre-Damu, aj o význame chrličov, cez ktoré sa hriechy zachytené pod strechou pri daždi dostávali čo najďalej od chrámu. Hviezda pred chrámom na dlažbe označovala miesto, akoby stred Paríža, odkiaľ sa počítali všetky vzdialenosti z mesta a ten, kto sa na ňu postaví, sa do Paríža ešte vráti. No, uvidíme! A teraz všetci pešo ku ďalším zastávkam Sainte-Chapelle, staré väzenie s výstavnými miestnosťami a rýchlo ďalej, Louvre. Chvíľu nám trvalo, kým sme sa dostali do vnútra a vybavili lístok, ale nakoniec to stálo za to. Rozľahlé štyri poschodia preplnené umeleckými dielami a tri krátke hodiny na tú všetku nádheru. Rembrant, Fragonard a jeho Závora, Chardin, slávna Da Vinciho Mona Lisa a mnohí ďalší. Známe aj neznáme portréty, krajinky, zátišia, ale aj sochy a relikvie starého Egypta a Grécka. Málo času, ale každý si našiel to, na čo sa najviac tešil, aj keď občas to v tom labyrinte robilo trochu problém. Pre tých čo chceli, nasledovalo Múzeum módy, kde sme si užili šperky od Egypta až do dnes, šaty 18.-20. storočia a moderný dizajn nábytku. Pod múzeom sme sa zastavili v obchodíku „raji“ s výtvarnými knihami, kabelkami a topánkami od Vivienne Westwood a ponáhľali sme sa za druhou polovicou skupiny do starej železničnej stanice, terajšieho Musée d'Orsay. Ďalšie umelecké diela ako Raňajky v tráve od Maneta, známe Zberačky kláskov a rôzne známe aj neznáme obrazy a sochy. Po tomto dni sme boli už takí unavení, že sme len ledva dokázali vnímať, to všetko, čo okolo seba vidíme. Na konci sme si užili ešte romantický západ slnka za Eiffelovou vežou a tešili sme sa domov, aj keď väčšina by tam zostala a presťahovala sa do Paríža navždy.

Nové galérie zo starých budov, chrámy, ktoré prežili už dlhé roky svojej nádhery, história mesta a všadeprítomná móda značkových butikov, ktorou žije celý Paríž. Drahé hotely a reštaurácie, ale aj rýchle občerstvenia s výhľadom od stola rovno do ruchu ulíc. Množstvo umeleckých diel, kultúra, s ktorou sa stretávate celým mestom. Romantika, zábava, rôzne národnosti a rýchly život, aj toto je Paríž aký sme videli.

Leona Smržová

[späť](#)

{phocagallery view=category|categoryid=119|limitstart=0|limitcount=0|detail=8}